CONSILIUL SUPERIOR AL PROCURORILOR

H O T Ă R Â R E A nr. 1-276/2026 din 11 septembrie 2026
cu privire la examinarea contestației formulate de Nicolae Leșan împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-24/2026 din 13 martie 2026

Președintele ședinței: Dumitru Obadă
Membrii Consiliului prezenți: Mariana Cherpec, Aliona Nesterov, Eduard Panea, Elena Roșior, Svetlana Balmuș, Andrei Cebotari, Rodica Ciobanu, Mihail Sorbala, Sergiu Caraman
Membrul-raportor: Elena Roșior

Examinând, în ședință publică, în procedură scrisă, contestația formulată de Nicolae Leșan împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-24/2026 din 13.03.2026, audiind informația prezentată de membrul-raportor Elena Roșior și explicațiile/pozițiile participanților, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă:

I. Circumstanțele și parcursul procedural

1. Prin sesizarea din 05.05.2025, depusă la Consiliul Superior al Procurorilor și înregistrată la Inspecția procurorilor la 21.05.2025 cu nr. 94s/25, Nicolae Leșan a solicitat examinarea conduitei procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Principal, Alexandr Cornea și a procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, Oleg Afanasii. Autorul a reclamat limitarea dreptului său de a continua declarațiile în calitate de învinuit în cauza penală nr. xxxxxxxxxx, prin refuzul procurorului de caz și menținerea acestuia în cadrul controlului ierarhic.

2. Prin decizia din 23.05.2025, inspectorul Iurie Caraman a respins sesizarea ca vădit neîntemeiată, în temeiul art. 44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. Inspecția a reținut că Nicolae Leșan fusese audiat după înaintarea învinuirii, inclusiv la 16.12.2024 și suplimentar la 19.02.2025, și că dezacordul cu refuzul continuării audierii trebuia examinat prin mijloacele de control prevăzute de Codul de procedură penală. Nicolae Leșan a contestat decizia Inspecției la 06.06.2025.

3. Prin Hotărârea nr. 3-24/2026 din 13.03.2026, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația ca neîntemeiată și a menținut decizia Inspecției procurorilor din 23.05.2025. Colegiul a reținut că nemulțumirea lui Nicolae Leșan privea refuzul procurorului Alexandr Cornea de a continua audierea suplimentară din 19.02.2025 și menținerea acestui refuz de către procurorul ierarhic superior Oleg Afanasii. Având în vedere audierile efectuate și actele examinate de Inspecție, Colegiul a apreciat că verificările nu au confirmat încălcări procesuale imputabile procurorilor, iar dezacordul contestatorului cu soluțiile adoptate nu demonstrează, prin el însuși, întrunirea elementelor constitutive ale unei abateri disciplinare.

4. Hotărârea Colegiului a fost comunicată contestatarului prin poștă electronică la 30.04.2026. La 11.05.2026, Nicolae Leșan a expediat, în formă electronică, contestația adresată Consiliului Superior al Procurorilor, înregistrată la 12.05.2026, solicitând anularea hotărârii Colegiului și a deciziei Inspecției procurorilor, reexaminarea sesizării și sancționarea procurorilor Alexandr Cornea și Oleg Afanasii.

5. Contestația se examinează în procedură scrisă, fără citarea părților, potrivit pct. 179 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor.

II. Pozițiile participanților și materialele examinate

6. Contestatorul susține că audierea suplimentară din 19.02.2025 a fost întreruptă înainte de finalizarea declarațiilor sale și că cererea de continuare a acesteia a fost respinsă fără o justificare raportată la dreptul la apărare. El critică atât conduita procurorului Alexandr Cornea, cât și examinarea plângerilor sale de către procurorul ierarhic superior Oleg Afanasii, căruia îi reproșează preluarea motivelor refuzului fără verificarea obiecțiilor formulate și fără a reține o motivație necesară.

7. Nicolae Leșan mai invocă caracterul formal al verificării disciplinare și insuficiența motivării hotărârii Colegiului, cu trimitere la obligațiile de cercetare și motivare prevăzute de Codul administrativ. Solicită anularea actelor contestate, constatarea abaterilor disciplinare, sancționarea procurorilor și verificarea respectării normelor de etică profesională.

8. În explicația din 23.05.2025 și în referința din 03.02.2026, procurorul Alexandr Cornea a arătat că Nicolae Leșan fusese audiat după înaintarea învinuirii și, suplimentar, la 19.02.2025, fiindu-i oferită posibilitatea de a depune declarații. Procurorul a susținut lipsa de relevanță a declarațiilor pentru continuarea audierii și a solicitat respingerea contestației. Referinței i-a fost anexată scrisoarea din 30.04.2025 privind expedierea cauzei penale în instanța de judecată.

9. Poziția procurorului Oleg Afanasii asupra refuzului contestat rezultă din ordonanța din 13.03.2025: acesta a apreciat că audierile efectuate și lipsa de relevanță a declarațiilor justificau respingerea plângerilor împotriva ordonanțelor procurorului de caz. Potrivit hotărârii Colegiului, Oleg Afanasii și inspectorul Iurie Caraman nu au prezentat materiale noi în etapa examinării contestației de către Colegiu. Această împrejurare nu echivalează cu recunoașterea susținerilor autorului sesizării.

10. Inspecția procurorilor, prin referința depusă de inspectorul Iurie Caraman, a solicitat respingerea contestației lui Nicolae Leșan, apreciind drept legală și întemeiată Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-24/2026 din 13.03.2026. În susținerea acestei poziții, a arătat că obiecțiile privind refuzul continuării audierii și menținerea acestuia în ordine ierarhică exprimă dezacordul contestatarului cu soluțiile procesuale adoptate, fără a releva indicii concrete ale unei abateri disciplinare. Inspecția a susținut că verificările efectuate nu au evidențiat încălcări procesuale imputabile procurorilor Alexandr Cornea și Oleg Afanasii, iar criticile privind caracterul formal al examinării sesizării și lipsa motivării hotărârii Colegiului nu infirmă concluziile reținute. Totodată, a subliniat că procedura disciplinară nu poate substitui controlul legalității și temeiniciei măsurilor procesuale în absența unor indicii concrete de conduită disciplinar ilicită.

11. În cadrul examinării au fost prezentate următoarele materiale relevante: sesizarea din 05.05.2025, contestațiile din 06.06.2025 și 19.03.2026, decizia Inspecției din 23.05.2025, Hotărârea Colegiului nr. 3-24/2026 din 13.03.2026, nota explicativă și referința procurorului Alexandr Cornea, cererea acestuia din 28.04.2026, precum și copiile actelor relevante: procesele-verbale de audiere din 16.12.2024 și 19.02.2025, ordonanțele din 19.02.2025, 27.02.2025 și 13.03.2025.

III. Aprecierea Consiliului Superior al Procurorilor

12. Competența Consiliului de a examina contestația împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică rezultă din art. 70 alin. (1) lit. f) și art. 86 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. În urma examinării contestației, Consiliul poate menține hotărârea contestată sau o poate casa și adopta o nouă hotărâre prin care soluționează cauza.

13. Consiliul verifică admisibilitatea contestației și constată că aceasta a fost formulată de autorul sesizării disciplinare, privește o hotărâre susceptibilă de contestare și cuprinde obiectul și motivele contestării. Contestația semnată la 19.03.2026 și expediată în aceeași zi a fost depusă în termen față de hotărârea pronunțată la 13.03.2026, fiind respectată obligația prevăzută de pct. 99 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Colegiului de disciplină și etică. Sunt întrunite condițiile de admisibilitate.

14. Problemele de fapt și de drept care urmează a fi soluționate constau în a stabili dacă refuzul procurorului Alexandr Cornea de a continua audierea lui Nicolae Leșan din 19.02.2025, menținut și la examinarea cererii repetate din 24.02.2025, relevă o limitare a dreptului la apărare susceptibilă de răspundere disciplinară, precum și dacă procurorul Oleg Afanasii a examinat efectiv obiecțiile formulate împotriva acestui refuz sau s-a limitat la preluarea motivelor procurorului de caz, cu aprecierea dacă aceste acțiuni constituie o încălcare a obligațiilor de serviciu sau a drepturilor contestatarului, săvârșită cu intenție ori din neglijență gravă.

15. Cadrul normativ incident îl constituie art. 3, art. 6 alin. (3), art. 36–38[1] din Legea nr. 3/2016, în corelație cu art. 19 alin. (3), art. 66 și art. 104 din Codul de procedură penală. Procurorul are obligația de a cerceta obiectiv circumstanțele cauzei, de a verifica probele și de a motiva soluțiile procesuale, cu respectarea drepturilor apărării și de a executa încheierile judecătorești. Răspunderea disciplinară se verifică prin raportare la conduita procurorului și la condițiile legale ale abaterii, fără substituirea controlului procesual asupra fondului cauzei penale.

16. Respingerea unei sesizări ca vădit neîntemeiată presupune că aceasta nu se referă la fapte care pot constitui abateri disciplinare ori că este incident un alt temei expres prevăzut de art. 44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016. La această etapă nu se cere autorului să dovedească definitiv vinovăția procurorului. Este însă necesar ca faptele invocate, apreciate în contextul materialelor disponibile, să ofere indicii ale unei conduite susceptibile de răspundere disciplinară. Identificarea unui act procesual nefavorabil și calificarea acestuia drept intenționat ilegal nu sunt, prin ele însele, suficiente.

17. Potrivit art. 36 alin. (2) din Legea nr. 3/2016, sancționarea disciplinară presupune săvârșirea uneia dintre abaterile prevăzute la art. 38 cu intenție ori cu neglijență gravă. În sensul art. 38[1], intenția presupune încălcarea conștientă a normei și urmărirea sau acceptarea consecinței prejudiciabile. Neglijența gravă implică o lipsă de previziune inexplicabilă pentru un profesionist în drept, în raport cu particularitățile situației concrete. Aceste condiții trebuie stabilite prin analiza conduitei și a probelor, nu deduse numai din soluția nefavorabilă unei părți.

18. Dreptul învinuitului de a face declarații reclamă o posibilitate efectivă de a prezenta explicații asupra acuzației. Existența unei audieri anterioare este relevantă

pentru întinderea garanțiilor oferite, dar nu răspunde, singură, unei obiecții privind întreruperea audierii ulterioare. Totodată, acest drept nu conferă învinuitului posibilitatea de a impune repetarea nelimitată a aceleiași acțiuni. Refuzul continuării trebuie analizat prin raportare la conținutul cererii, la declarațiile deja consemnate și la motivele concrete ale procurorului.

19. Din materialele examinate, Consiliul reține că Nicolae Leșan a fost audiat la 16.12.2024 și, la cererea sa, suplimentar la 19.02.2025. Potrivit procesului-verbal al celei de-a doua audieri, aceasta a început la ora 14:11 și s-a încheiat la ora 16:50. În cuprinsul declarațiilor este consemnată solicitarea de a nu fi întrerupt, iar la final figurează cererea expresă: „Solicit continuarea audierii mele."

20. Prin ordonanța din 19.02.2025, Alexandr Cornea a respins cererea de continuare a audierii. Prin ordonanța din 27.02.2025 a respins cererea repetată din 24.02.2025. Refuzurile au fost motivate prin audierile deja efectuate, lipsa de relevanță a declarațiilor și caracterul apreciat drept abuziv al cererilor învinuitului. Prin ordonanța din 13.03.2025, Oleg Afanasii a respins plângerile împotriva ambelor ordonanțe, preluând aceste considerente și făcând trimitere la informarea despre terminarea urmăririi penale.

21. Procesul-verbal de audiere din 19.02.2025 se apreciază ca fiind pertinent și concludent pentru identificarea obiecției contestatorului, deoarece consemnează nemijlocit atât declarațiile date, cât și cererea de continuare. Înscrisul confirmă solicitarea formulată în cadrul audierii, dar nu stabilește caracterul arbitrar al refuzului ulterior. Mențiunea trebuie apreciată împreună cu declarațiile efectiv consemnate și cu ordonanțele de soluționare a cererilor. Din această coroborare rezultă existența unei divergențe asupra necesității continuării acțiunii procesuale, fără indicii suficiente că procurorul a urmărit împiedicarea apărării ori a ignorat grav obligațiile sale profesionale.

22. Ordonanțele din 19.02.2025 și 27.02.2025 sunt relevante pentru stabilirea motivelor refuzului. Procurorul s-a referit la audierile deja efectuate, la aprecierea conținutului declarațiilor și la desfășurarea urmăririi penale într-un termen rezonabil. Cererile au primit, așadar, o soluție procesuală exprimată în scris. Caracterul general al unor considerente poate fi criticat prin mijloacele procesuale corespunzătoare, însă nu demonstrează, în contextul audierii efectiv realizate, că refuzul constituia o limitare intenționat nelegală ori grav neglijentă a dreptului la apărare.

23. Cu privire la argumentul potrivit căruia durata audierilor demonstrează respectarea dreptului la apărare, Consiliul reține că durata nu este, singură, decisivă. În speță, relevanța ei rezultă din asocierea cu conținutul declarațiilor consemnate, or după audierea din 16.12.2024, contestatorului i-a fost acordată, la cererea sa, o audiere suplimentară la 19.02.2025, desfășurată între orele 14:11 și 16:50, în care acesta a expus obiecții privind acuzația. Aceste împrejurări susțin constatarea Inspecției că a existat o posibilitate efectivă de a a-și formula tactica de apărare și nu relevă, prin refuzul continuării aceleiași acțiuni, o faptă susceptibilă de încadrare disciplinară.

24. Nici semnarea procesului-verbal nu înlătură necesitatea acestei analize. În același înscris este consemnată solicitarea de continuare, de aceea, semnătura nu poate fi interpretată, fără alte elemente, ca renunțare la solicitarea respectivă. Consiliul reține această împrejurare pentru stabilirea întinderii verificării disciplinare, fără a se pronunța asupra validității procesuale a audierii.

25. Referitor la lipsa de relevanță a declarațiilor, Consiliul constată că procesul-verbal cuprinde explicații despre operațiunile asupra terenurilor, achitarea prețului, rolul persoanelor indicate în acuzație și identificarea pretinsei părți vătămate. Aceste mențiuni au legătură cu învinuirea și au fost consemnate în actul procesual. Consiliul nu preia ca fapt stabilit aprecierea globală a procurorului că declarațiile erau lipsite de relevanță. Totuși, legătura explicațiilor deja date cu acuzația nu dovedește că refuzul continuării a împiedicat expunerea unor împrejurări determinate, indispensabile apărării, și nici că procurorul a acționat cu forma de vinovăție cerută de lege.

26. Calificarea cererilor drept abuzive nu poate fi întemeiată exclusiv pe numărul lor ori pe profesia de avocat a învinuitului. Consiliul nu își întemeiază soluția pe această calificare, ci pe conduita concretă reflectată în acte, adică efectuarea audierii suplimentare, consemnarea declarațiilor și soluționarea cererilor prin ordonanțe. Reiterarea solicitării la 24.02.2025 confirmă persistența dezacordului asupra refuzului, însă nu dovedește, prin ea însăși, nici abuzul învinuitului, nici o abatere disciplinară a procurorului.

27. Necesitatea desfășurării urmăririi penale într-un termen rezonabil reprezintă un considerent legitim, care trebuie corelat cu exercitarea dreptului la apărare. Informarea despre terminarea urmăririi penale și expedierea ulterioară a cauzei în judecată descriu parcursul procesual. Ele nu justifică retroactiv orice refuz de continuare a audierii și nu lămuresc, prin ele însele, dacă solicitarea din 19.02.2025 a fost examinată corespunzător.

28. În privința limitelor controlului disciplinar, Consiliul reține că acesta nu înlocuiește controlul ierarhic și judecătoresc asupra ordonanțelor. Totuși, independența procesuală nu exclude verificarea respectării obligațiilor profesionale în adoptarea lor. În prezenta cauză, Consiliului i se solicită să examineze dacă refuzul continuării audierii constituie o abatere disciplinară a procurorilor, fără a se cere anularea ordonanțelor emise în cauza penală. Existența unei căi procesuale de contestare nu constituie, singură, motiv pentru înlăturarea acestei susțineri.

29. Critica privind insuficiența motivării hotărârii Colegiului nu justifică, în împrejurările cauzei, casarea acesteia. Deși Colegiul a utilizat și formularea generală privind dezacordul cu acțiunile organului de urmărire penală, în aceeași hotărâre a identificat expres audierea din 19.02.2025, solicitarea de continuare și refuzurile contestate. Așadar, obiectul sesizării a fost examinat în legătură cu actele relevante. Consiliul nu preia afirmația că ar fi fost întreprinse toate acțiunile posibile, ci verifică suficiența celor efectuate: examinarea proceselor-verbale, a ordonanțelor și a explicației procurorului a permis identificarea conduitei reclamate și a motivelor pentru care aceasta nu a fost apreciată ca disciplinar relevantă.

30. Obligația de motivare nu presupune reproducerea fiecărei afirmații a participantului. Ea impune un răspuns inteligibil la susținerile care pot influența soluția. În acest caz, actele contestate arată că învinuitul a fost audiat, că a depus declarații și că cererea de continuare a primit o soluție, contestată în ordine ierarhică. Corelate cu distincția dintre dezacordul procesual și abaterea disciplinară, aceste constatări fac inteligibil temeiul respingerii. Invocarea normelor Codului administrativ privind motivarea nu demonstrează prin ea însăși, că soluția este ilegală, obiecția esențială privind refuzul continuării este examinată distinct și în prezenta hotărâre.

31. Raportând cadrul normativ aplicabil la circumstanțele de fapt stabilite, Consiliul reține că sesizarea individualizează procurorii și refuzul contestat, dar deduce caracterul intenționat ilegal al conduitei din soluțiile procesuale și din dezacordul cu motivarea lor. Materialele confirmă audierea suplimentară, expunerea argumentelor apărării și soluționarea cererilor. Apreciate împreună, acestea nu relevă indicii suficiente ale unei încălcări intenționate ori grav neglijente a obligațiilor profesionale. Aplicarea art. 44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 se justifică prin conținutul faptelor reclamate și contextul lor, fără a impune contestatorului sarcina de a dovedi definitiv abaterea la etapa preliminară.

32. Consiliul reexaminează cauza fără a se limita la temeiurile și motivele invocate în contestație și apreciază distinct conduita fiecărui procuror. Refuzul continuării audierii și soluționarea plângerilor împotriva acestuia sunt acte diferite, care nu pot fundamenta o răspundere colectivă. Din materialele examinate nu rezultă, în privința niciunuia dintre procurori, indicii suficiente că exercitarea atribuțiilor sale a depășit limitele unei aprecieri procesuale și a constituit o încălcare intenționată ori grav neglijentă a obligațiilor profesionale.

33. În privința lui Alexandr Cornea, Consiliul reține că acesta a efectuat audierea suplimentară solicitată, a consemnat declarațiile și cererea de continuare și a soluționat această cerere, precum și solicitarea repetată, prin ordonanțe. Refuzul ulterior nu înlătură împrejurarea că apărările au fost expuse și consemnate. Chiar dacă motivarea refuzului putea fi mai precisă, această critică, apreciată în contextul acțiunilor efectiv realizate, nu relevă intenția de a împiedica apărarea ori o neglijență gravă. Simpla emitere a unei soluții nefavorabile nu susține concluzia disciplinară solicitată.

34. În privința lui Oleg Afanasii, Consiliul reține că plângerile au fost soluționate prin ordonanța din 13.03.2025, care se raportează la audierile efectuate și la considerentele refuzurilor contestate. Preluarea unor argumente ale procurorului de caz nu dovedește, prin ea însăși, inexistența controlului ierarhic sau acceptarea conștientă a unei ilegalități. În raport cu obiectul plângerilor și cu actele la care ordonanța face referire, nu se conturează indicii suficiente ale unei conduite intenționat nelegale ori grav neglijente a procurorului ierarhic superior.

35. Invocarea normelor de etică se examinează în legătură cu faptele concret reclamate. Contestatorul deduce lipsa de imparțialitate și de corectitudine din aceleași refuzuri procesuale și din motivarea lor. Aceste susțineri nu relevă un comportament distinct și nici împrejurări care, apreciate împreună cu actele analizate, să confere conduitei o semnificație disciplinară. Prin urmare, invocarea art. 38 lit. a), e^1) ori f^1) din Legea nr. 3/2016 nu justifică admiterea contestației sau sancționarea procurorilor.

36. Procesul-verbal din 19.02.2025 menționează anexarea unui suport cu înregistrarea audio/video. Consiliul nu atribuie acestei înregistrări un conținut care nu rezultă din materialele examinate și nu o invocă drept probă a legalității conduitei procurorului. Existența cererii de continuare și refuzul acesteia sunt reținute în baza procesului-verbal și a ordonanțelor. Constatarea acestor împrejurări nu depinde de presupuneri asupra înregistrării.

37. O verificare suplimentară este necesară atunci când au rămas neclarificate fapte care pot influența aprecierea existenței unei abateri disciplinare. În prezenta cauză, Consiliul ia în considerare chiar împrejurarea invocată de contestator, precum că audierea a fost încheiată deși acesta solicita continuarea. Această împrejurare nu este

înlăturată pentru lipsa unei înregistrări examinate, ci este apreciată împreună cu declarațiile consemnate și cu motivele refuzului. Simpla menționare a unui suport audio-video, în absența unei împrejurări concrete rămase nelămurite care să poată schimba această apreciere disciplinară, nu impune restituirea materialelor.

38. Temeiul menținerii hotărârii contestate îl constituie art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 3/2016, coroborat cu pct. 189 și pct. 191 lit. a) din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor. Soluția corespunde obiectului prezentului control - verificarea hotărârii prin care Colegiul a menținut respingerea sesizării ca vădit neîntemeiată. Pentru considerentele expuse, nu sunt identificate motive care să impună casarea hotărârii și anularea deciziei Inspecției.

39. La stabilirea soluției, Consiliul ia în considerare natura criticilor și semnificația materialelor examinate. Respingerea contestației se întemeiază pe lipsa unor indicii suficiente ale unei conduite disciplinar relevante, în contextul audierilor efectuate și al cererilor soluționate. Ea nu reprezintă o confirmare generală a tuturor formulărilor din ordonanțe și nu substituie controlul prevăzut de Codul de procedură penală, în aceste condiții, nici pretențiile de constatare a abaterilor și de sancționare a procurorilor nu pot fi admise.

40. Raportând cadrul normativ aplicabil la circumstanțele de fapt stabilite, Consiliul reține că materialele procedurii nu confirmă neexecutarea încheierii din 04.09.2025 și nu stabilesc, în conduita procurorului Alexandr Cornea, elementele unei abateri disciplinare săvârșite cu intenție ori din neglijență gravă. În consecință, contestația lui Nicolae Leșan urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-24/2026 din 13.03.2026.

Pornind de la considerentele expuse, în urma exprimării votului de către membrii Consiliului prezenți la ședință, cu 0 voturi „pro” admiterii contestației și 10 voturi „contra” admiterii contestației, în temeiul art. 37, art. 70 alin. (1) lit. f), art. 77, art. 79 și art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, precum și al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor –

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația formulată de Nicolae Leșan, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-24/2026 din 13.03.2026.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, *www.csp.md*, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său, în termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea i-a fost comunicată.

Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor ***semnat*** **Dumitru OBADĂ**